

Învelită în măr

Gerra Orivera

oprită la marginea gândului mai număr odată
câte picături de otravă toarnă în ceașcă ora când își răsfiră
□ sălbăticie duioasă lăcitată din ruguri □
scriptele întrupatelor cuvinte prin mine
gheare de vultur franjuresc pânza de doruri
ce dezvelește împudic visul ascetic
învelită în măr dimineța când sâmburii zilei
cad cu zgomot sec printre putițe și vreri paranoice
pregătesc mărfarele ce vor pleca s-aducă
o umbră de pace din sărutul pe frunte înainte de-a stoarce
cornul de basme în urechea nopții
amintirea ce urcă nestăvilit
prin tălpi caldarâmul iubirilor fugare
un pic de căldură strecoară-n firide un răvaș
nimeni nu va răspunde
sub piele răspunsurile forfotesc tăceri febrile înghesuie clipele
îmbrățișările lăsându-mă goală în templu păgân
ca și mine în asumată posesie
pe seară voluptatea dezleagă izvoarele
lepăd straiete
și cânt rugăciune
travestită în piele de nemurire:

□să fiu să pot iubi cum nu s-a mai iubit nicicând
niciunde cu un șarpe pe umăr după ce mi-a străpuns rădăcina
ning printre sâmburi Edenuri prin toate timpurile
dăruiește-mă Doamne
cu încă o moarte!□